

ע"פ 14342/08/13 - ולדימיר בורסקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 ינואר 2014

ע"פ 14342-08-13 בורסקו נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט צבי ויצמן

ולדימיר בורסקו

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד נועם בונדר

ב"כ המשיבה עו"ד אבישר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 39747-06-12 (בימ"ש השלום בנתניה) בעבירות של תקיפת מאבטחים, תקיפת שוטר, איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי והתנגדות למעצר, כמתואר בסוף עמ' 66 לגזר-הדין של ביהמ"ש קמא ונידון לשנת מאסר בפועל, כולל הפעלת 10 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו, ל- 6 חודשי מאסר על תנאי ו- 4 חודשי מאסר על תנאים המפורטים בגזר-הדין.

2. הערעור מכוון כלפי הרשעת המערער וכלפי עונש המאסר בפועל למשך שנה שהוטל עליו, כאשר ב"כ המערער עותר כי במידה ויידחה הערעור כלפי הרשעת המערער, יסתפק ביהמ"ש בהפעלת המאסר על תנאי ללא תוספת.

3. ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי לא מדובר בערעור כלפי ממצאים עובדתיים

עמוד 1

המבוססים על התרשמות בימ"ש קמא מעדויות המאבטחים והשוטרים ומעדותו של המערער, שכן הלשון שבה נקט בימ"ש קמא איננה מלמדת כי התרשם מהעדויות ונתן ביטוי להתרשמותו החיובית לעדויות השוטרים והשלילית מעדות המערער בהרשעתו של המערער.

4. ב"כ המערער טוען כי המאבטחים לא היו מוסמכים לעכב את המערער וחברו שכן על פי עדותו של המאבטח קפלן, הסותרת את עדותו של המאבטח סוקולוב, המערער תקף את סוקולוב לאחר שכבר כלא אותו בחדר השירותים, ועל מנת לצאת מאותו חדר, כפי שהיה זכאי לעשות.

מאחר ולא היתה למאבטחים סמכות עיכוב כלפי המערער הוא היה זכאי להתנגד בכוח סביר, כפי שעשה בתקיפתו את סוקולוב, לעיכוב הבלתי חוקי וכל העבירות שנעברו על ידי המערער כלפי המאבטחים והשוטרים חוסות תחת ההגנה הנ"ל.

כמו כן מלין ב"כ המערער על מחדל חקירה בכך שמצלמות האבטחה שהיו במקום לא נתפסו ומשכך נפגעה הגנתו של המערער להוכיח את השלב שבו תקף את סוקולוב ואת התנהגות המאבטחים כלפיו.

5. ב"כ המשיבה מתנגדת לקבלת הערעור כלפי הרשעת המערער וטוענת כי הכרעת הדין המרשיעה מבוססת על התרשמותו החיובית של בימ"ש קמא מעדויות המאבטחים והשוטרים ועל התרשמותו השלילית מעדותו של המערער.

באשר לסתירה נטענת בין דברי המאבטח סוקולוב לבין דברי המאבטח קפלן, טוענת ב"כ המשיבה כי מדובר בנקודות ראות שונות של שני המאבטחים ובימ"ש קמא לא התעלם מסתירה זו.

6. ב"כ המשיבה טוענת כי לדברי המאבטח קפלן לא היו מצלמות בשירותים ומשכך לא ניתן היה לתפוס את המצלמות שתיעדו את האירוע שהיה בתוך חדר השירותים, ולדברי המאבטח סוקולוב הצילום במצלמות שמחוץ לשירותים היה צילום גרוע שלא ניתן היה ללמוד ממנו.

7. עיון בהכרעת הדין מעלה כי הקביעות העובדתיות שקבע בימ"ש קמא ואשר עליהן התבססה הרשעתו של המערער מושתתות על אמון שנתן בימ"ש קמא בעדויות המאבטחים והשוטרים ועל חוסר אמון בעדות המערער. כך קבע בימ"ש קמא לגבי עדותו של סוקולוב, כי הוא מסר את עדותו באופן שוטף, הגיוני ומפורט, הסבריו באשר להחלטתו להיכנס למתחם השירותים בעקבות המערער וחברו כדי להפסיק את מעשיהם והחלטתו לעכב אותם לאחר שאיימו עליו, ולאחר שהותקף על ידי המערער הם סבירים והגיוניים ונמצאים אמינים.

8. בימ"ש קמא לא קיבל את טענת המערער באשר להתנהגותו האלימה של סוקולוב כלפיו וקבע כי עם

הגעתו לזירה הוא לא נקט כלפי המערער וחברו בדברי גידוף ואיום ולא תקף אותם מיוזמתו.

גרסתו של סוקולוב לא היתה יחידה שגרמה להרשעתו של המערער אלא היא נתמכה בהודעתו של המאבטח קפלן ת/8 שתיאר את התנהגותם הפרועה והמאיימת של המערער וחברו החל מרגע הגעתם של המאבטחים למקום.

לעומת האמון שרחש בימ"ש קמא לעדויות המאבטחים והשוטרים הוא ייחס חוסר אמון לגרסה שמסר המערער בבית המשפט, שהיא גרסה כבושה שאת מרבית פרטיה לא הסתיר המערער בהודעתו במשטרה וגם מעט הפרטים שמסר באותה הודעה נסתרו על ידי המערער בעדותו באופן מוחלט.

משכך הם פני הדברים, אנו דוחים את טענת ב"כ המערער כי מדובר בקביעות עובדתיות שאינן מבוססות על התרשמות של ביהמ"ש קמא מעדויות העדים שהעידו בפניו.

9. באשר לטענת ב"כ המערער כי לא קמה למאבטח סוקולוב סמכות לעכב את המערער וחברו, הרי די בכך שהמערער איים על המאבטח כדי להצדיק את הפעלת סמכות העיכוב שהפעיל כלפיו, גם אם נקבל את טענת ב"כ המערער כי המערער תקף את המאבטח סוקולוב לאחר שעוכב, ועל מנת להשתחרר מהעיכוב שהיה בתוך חדר השירותים.

10. סעיף 75 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996, עליו הסתמך בימ"ש קמא בקביעתו, כי המאבטח סוקולוב היה מוסמך לעכב את המערער מקנה לכל אדם סמכות לעכב חשוד עד לבואו של שוטר במקרה בו ביצע חשוד בפניו עבירת אלימות אם יש חשד שהחשוד יימלט או שזהותו אינה ידועה.

11. אנו רואים עין בעין עם בימ"ש קמא את הקביעה שסמכות עיכוב זו עומדת, מקל וחומר, גם למאבטחים הנתקלים בהתנהגות אלימה, גם אם לא פיזית, כלפיהם.

על פי עדויות המאבטחים סוקולוב וקפלן המערער איים עליהם בטרם עוכב על ידי המאבטח סוקולוב, ומשכך קמה לגביו סמכות עיכוב כפי שהופעלה על ידי המאבטח סוקולוב וכל הפעולות שננקטו כלפיו על ידי המאבטחים והשוטרים, להן התנגד המערער באופן אלים, ננקטו כדין.

12. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי הכרעת הדין.

13. שונה המצב בכל הקשור לערעור כלפי גזר-הדין, שאליו מתנגדת ב"כ המשיבה בטענה שהנימוק הרפואי שהועלה על ידי המערער בהודעת הערעור ובפנינו כבר נלקח בחשבון על ידי בימ"ש קמא בתוספת המזערית של חודשיים מאסר על עונש המאסר על תנאי שהופעל.

14. באשר לנימוק הנוסף שהועלה על ידי ב"כ המערער בטיעונו בפנינו בכל הקשור למצבה של בתו של המערער, הגישה ב"כ המשיבה גיליון הרשעות קודמות ממנו עולה כי המערער הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוג וכלפי קטין בתוך המשפחה.

15. אנו רואים עין בעין עם בימ"ש קמא את קביעת הערכים המוגנים שבהם פגע המערער בהתנהגותו כלפי המאבטחים והשוטרים, ואת מתחם הענישה שקבע (ראה עמ' 67 שורות 4-14).

אף אנו איננו מתעלמים מעברו הפלילי של המערער בעבירות אלימות ומהעובדה שהמערער לא הורתע מעונשי מאסר בפועל שריצה בגין עבירות אלה ומכך שעונש מאסר על תנאי היה תלוי ועומד נגדו בזמן האירועים נושא גזר-הדין.

אמנם בימ"ש קמא לא התעלם ממצבו הרפואי של המערער אך כאשר אליו מתווסף מצב בתו של המערער, נראה לנו כי מן הראוי לחפוף את עונש המאסר שהוטל בגין העבירות נושא גזר-הדין באופן מלא לעונש המאסר על תנאי שהופעל.

16. לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המערער ירצה תקופת מאסר כוללת של 10 חודשים, כאשר עונש המאסר בפועל חופף כולו את עונש המאסר על תנאי שהופעל, וזאת בניכוי ימי מעצר מיום 19.6.12 עד יום 26.6.12.

17. יתר חלקי גזר-הדין בת"פ 39747-06-12 (בימ"ש השלום בנתניה) יעמדו בתוקפם.

18. המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 10.2.14 עד השעה 12:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום ד' שבט
תשע"ד, 05/01/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, סג"נ
אב"ד

צהבה בוסתן, שופטת צבי ויצמן, שופט